

النواهي - نهی از انتحار و تمنای موت

حضرة بهاء الله

نهی از انتحار و تمنای موت

حضرت بهاء الله:

1 - " كلّ بحفظ نفس خود مأمورند که شاید خدمتی از نفوس در امر حقّ ظاهر شود هذا ما أردناه لهم ليس لأحد أن يتجاوز من حدوده أن أمر الناس بما جرى من قلبي الأعلى في هذا المقام ليعرفنّ ويكوننّ من العاملين " (ص ۱۳ ج ۳ امر و خلق)

2 - " از برای احدی سزاوار نیست که طلب خروج از این عالم در ایام ظهور مالک قدم نماید بلکه باید في کلّ الأحيان ناظرًا إلى أفق الرحمن از خدا بخواهد که خدمتی از او در این امر ابداع امنع ظاهر شود ولو بذکر کلمه ای از کلمات او باشد إنّ هذا لفضل عظیم وخیر عظیم وأمر عظیم " (ص ۴-۲۱۳ ج ۴ مائده آسمانی ط ۱۲۹ بدیع)

3 - " ظهور حقّ و احکام الهی جمیع از برای تربیت انسان و ترقّی او و حفظ اهل عالم وامثال آن بوده و خواهد بود لذا آنچه سبب و علت حفظ و صحتّ و سلامتی وجود انسانست مقدّم بوده و خواهد بود و این فقره واضح و مشهود است "

(ص ۲۸۰ مجموعه اقتدارات)

و در لوح رئیس بلسان عربی در اشاره به عشاقی که بدست خود خویشتن را فدا نمودند میفرمایند :

4 - " أولئك اثرت فيهم كلمة الله وذاقوا حلاوة الذّكر وأخذتهم نفحات الوصال على شأن انقطعوا عمّن على الأرض كلّها وأقبلوا إلى الوجه بوجه منير ولو ظهر منهم ما لا أذن الله لهم ولكنّ عفا عنهم فضلًا من عنده إنّّه لهُو

TABLET

الغفور الرَّحِيم . أَخَذَهُمْ جَذْبُ الْجِبَارِ عَلَى شَأْنِ أَخْذِ عَن كَفِّهِمْ زِمَامَ الْاِخْتِيَارِ إِلَى أَنْ عَرَجُوا إِلَى مَقَامِ الْمَكَاشِفَةِ
وَالْحَضُورِ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ "

(ص ۲-۲۱۱ الواح نازله خطاب بملوك كه برابر با خطّ جناب زين المقربين است)

حضرت عبدالبهاء:

1 - " اما مسأله تعدی بصعود از این عالم محض نجات از ما لا یطاق أبداً جائز نه . انسان باید تحمل هر مشقت و
بلا نماید و صابر و شاکر باشد ". (ص ۱۴ ج ۳ امر و خلق)